

Arrest

nr. 152 215 van 10 september 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 12 november 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 oktober 2014 tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten tot 24 oktober 2014.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 mei 2015.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpen verzoekers op: *“Schending van artikel 3 EVRM, schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering Bestuurshandelingen van 29 juli 1991”*.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 28 april 2015 de

grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoekers richten op 7 mei 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De advocaat van de verzoekende partijen houdt vergelijkend voor dat wanneer iemand een termijn krijgt van 30 dagen er ook sprake is van een “verlenging” van het bevel om het grondgebied te verlaten. In casu krijgen de verzoekende partijen een termijn van 10 dagen om het grondgebied te verlaten. Dus, na uiterlijk 10 dagen dienden zij het land te verlaten en dan klopt het verzoekschrift wel degelijk wanneer gesteld wordt dat het gericht is tegen een bevel om het grondgebied te verlaten . De advocaat van de verzoekende partijen verwijst voor het overige naar het verzoekschrift. De verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten is, maar enkel een verlenging van de uitvoeringstermijn met 10 dagen.”*

1.5. Verzoekers maken de vergelijking met die situatie waarbij iemand een termijn krijgt van 30 dagen, omdat er dan ook sprake is van een *“verlenging”* van het bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vergelijking gaat echter niet op. Er is namelijk een verschil tussen de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met een uitvoeringstermijn van een bepaald aantal dagen en de beslissing tot verlenging van een termijn van een bevel om het grondgebied te verlaten dat eerder werd uitgereikt, quod in casu. De inhoud van de beschikking blijft dan ook overeind waar deze stelt: *“Verzoekers zijn van oordeel dat de verwerende partij ten onrechte een bevel om het grondgebied te verlaten overhandigt aan hen, maar hun betoog mist feitelijke grondslag. Immers treft de verwerende partij geen bevel om het grondgebied te verlaten, doch verlengt ze de termijn van een eerder uitgereikt bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekers’ betoog is derhalve gericht tegen een beslissing die niet de bestreden beslissing is. Het middel komt onontvankelijk voor.”*

Het middel is onontvankelijk.

2. Korte debatten

Verzoekers hebben geen ontvankelijk middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA